

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.11.2002
KOM(2002) 656 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

om en EU-handlingsplan for begrænsning af genudsætning af fisk

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Meddelelsens rækkevidde og formål	4
2.	Problemets omfang.....	4
2.1.	Overslag over samtlige flåders genudsætning i alt opdelt efter geografisk område	5
2.2.	Andre genudsætningsoverslag	5
3.	Årsager til genudsætning.....	7
3.1.	Lovgivningsmæssige årsager	7
3.2.	Økonomiske årsager.....	7
4.	Følgerne af genudsætning	8
4.1.	Biologiske følger.....	8
4.2.	Økonomiske følger.....	8
4.3.	Følgerne for bestandsvurdering og fiskeriforvaltning.....	8
5.	Muligheder for begrænsning af genudsætning.....	9
5.1.	Generel strategi	9
5.1.1	Generel forbedring af fiskebestandenes tilstand	9
5.1.2	Frivillig udsejling af fiskeriområder	10
5.1.3	Bedre udnyttelse af lavværdifisk.....	10
5.1.4	Begrænsning af TAC-/kvoterelateret genudsætning.....	10
5.1.5	Pilotprojekter for begrænsning af genudsætning under fiskeri	11
5.1.6	Overvågning af genudsætningernes omfang.....	11
5.2.	Forbedring af de tekniske foranstaltninger	12
5.2.1	Netstruktur	12
5.2.2	Mindstemål.....	14
5.2.3	Revision af reglerne i forbindelse med anvendelsen af specifikke maskestørrelser ..	14
5.2.4	Lukkede eller kontrollerede områder	15
5.2.5	Realtidslukninger	15
5.3.	Indførelse af forbud mod genudsætning	15
6.	Resumé og Konklusion	16

BILAG I: Overslag over den samlede internationale genudsætning.....	18
BILAG II: Genudsætning - flåder eller fartøjskategorier.....	20
BILAG III: Tidsplan for foranstaltningerne.....	22

1. MEDDELELSENS RÆKKEVIDDE OG FORMÅL

Denne meddelelse drejer sig om problemet med EU-fiskerflådernes genudsætning af fisk i alle fiskeriområder, idet der dog især fokuseres på EU-farvandene i det nordøstlige Atlanterhav, Østersøen og Middelhavet.

Formålet med meddelelsen er:

- at give et generelt billede af genudsætningens omfang
- at analysere årsagerne til genudsætning
- at påpege de biologiske og økonomiske følger af genudsætning
- at redegøre for, hvilke muligheder man har for at begrænse genudsætning, og hvilke foranstaltninger Kommissionen og Rådet agter at træffe.

Genudsætning kan defineres som fisk¹, der smides tilbage i havet efter at være blevet fanget med et fiskeredskab og halet om bord på et fiskerfartøj.

Kommissionen behandler problemet med bifangster og genudsætning af andre organismer end fisk i sin handlingsplan for integration af miljøbeskyttelseskrav i den fælles fiskeripolitik², der indgik i den første serie forslag til reform af den fælles fiskeripolitik.

2. PROBLEMETS OMFANG

Alle overslag over genudsætning bygger på videnskabelige prøveudtagningsprogrammer, som har eksisteret siden 1930'erne. Dengang blev der lavet overslag for nogle få, meget lokale fiskerier, og de viste, at op til 20 % af de fangede fisk rutinemæssigt blev genudsat. I EU-farvandene begyndte man i Skotland i 1973 med rutinemæssig prøveudtagning af genudsætninger, primært for kuller og hvilling, men også for mange andre arter, i Nordsøen, og i 1975 i farvandene vest for Skotland. Siden da har Kommissionen ydet flere og flere penge til videnskabelig prøveudtagning af genudsætninger.

De videnskabelige prøveudtagningsprogrammer har sædvanligvis vedrørt demersale arter fanget i "blandede fiskerier", hvor der ikke kun fanges én art, men en række forskellige arter samtidigt ved hver anvendelse af fiskeredskaberne. I sådanne fiskerier vil der, hver gang fiskeredskabet anvendes, næsten altid blive fanget fisk, som genudsættes. Også i andre fiskerier, herunder fiskeri efter pelagiske arter, finder der genudsætning sted, men her er der ikke på samme rutinemæssige måde blevet udtaget prøver, fordi der på fangstrejserne kun finder sporadisk genudsætning sted og på nogle fangstrejser måske slet ikke forekommer genudsætning.

Den skotske prøveudtagningsordning viser, at der siden begyndelsen af 1970'erne ikke har været nogen større ændring i, hvor stor en del af hver kuller- eller hvillingårgang der

¹I dette dokument forstås ved "fisk" foruden fisk også krebsdyr, bløddyr og alle andre organismer, der udnyttes kommercielt af fiskeriet.

²Meddelelse fra Kommissionen om en EF-handlingsplan for integration af miljøbeskyttelseskrav i den fælles fiskeripolitik, KOM(2002) 186 endelig af 28.5.2002.

genudsættes, selv om man har forøget maskestørrelsen i bundtrawl og truffet en lang række tekniske foranstaltninger til begrænsning af fangsten af små fisk, ofte ungfisk.

2.1. Overslag over samtlige flåders genudsætning i alt opdelt efter geografisk område

Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) har udarbejdet overslag over den samlede genudsætning af kuller og hvilling i Nordsøen (ICES-underområde IV) og vest for Skotland (ICES-afsnit VIa) og af torsk i den østlige og vestlige Østersø. Disse overslag indgår i de data, der ligger til grund for de rutinemæssige bestandsvurderinger, og ajourføres hvert år. For kuller og hvilling startede prøveudtagningsprogrammerne i midten af 1970'erne. Først i 1996 blev der lavet overslag for østersøtorsk, og disse overslag er først for nylig taget i betragtning ved de rutinemæssige bestandsvurderinger. I den østlige Østersø finder genudsætning af torsk kun sjældent sted, og derfor ses der bort fra denne genudsætning i resten af dokumentet.

De foreliggende datarækker for genudsætning af disse bestande er sammenfattet nedenfor.

Art	Område	Reference- periode	Genudsætning i %				Gennemsnitsvægt i gram			
			efter vægt		efter antal		genudsætning		landing	
			Min	Max	Min	Max	Min	Max	Min	Max
Kuller	Nordsøen	1963 – 1999	20	50	20	60	150	220	380	550
Kuller	Vest for Skotland	1978 – 1999	10	20	30	80	150	210	480	650
Hvilling	Nordsøen	1960 – 1999	20	63	15	55	150	220	250	350
Hvilling	Vest for Skotland	1978 – 1999	15	60	20	80	100	190	280	320
Torsk	Den vestlige Østersø	1996 – 2000	5	10	25	30	180	260	680	800

Bilag I indeholder en mere detaljeret redegørelse for disse data.

2.2. Andre genudsætningsoverslag

Der findes andre genudsætningsoverslag i rapporter om undersøgelser, som Kommissionen ofte har medfinansieret. I de sidste to år har ICES arrangeret tre møder i en undersøgelsesgruppe vedrørende genudsætning^{3 4 5}, hvor man har drøftet resultaterne af undersøgelser i EU-farvandene i det nordlige Atlanterhav og i Østersøen. Der findes også en lang række rapporter om genudsætning i Middelhavet. Bilag II indeholder yderligere oplysninger om disse rapporter.

Rapporterne er ikke udtømmende, idet de kun vedrører genudsætning af fisk af én eller flere arter foretaget af en medlemsstats flåde eller, mere almindeligt, af en fartøjskategori i en

³Rapport fra Study Group on Discard and By-Catch Information, ICES CM 2000/ACFM:11.

⁴Rapport fra Study Group on Discard and By-Catch Information, ICES CM 2001/ACFM:13.

⁵Rapport fra Study Group on Discard and By-Catch Information, ICES CM 2002/ACFM:09 Ref. D,G.

medlemsstats flåde. Hvis de foreliggende overslag ekstrapoleres til det samlede internationale niveau, kan det konkluderes, at der rutinemæssigt genudsættes betydelige mængder fisk. I trawlfiskeri i Middelhavet for eksempel ser det ud til, at der mindst 20 % af den fangede biomasse genudsættes, med en maksimal genudsætning på 40-70 % alt efter, på hvilken dybde der fiskes (se bilag II).

Rapporterne om genudsætning i det nordlige Atlanterhav bekræfter, at det især er små fisk, der ikke overholder mindstemålene, som genudsættes.

Resultaterne af disse prøveudtagningsprogrammer er sammenfattet nedenfor.

Art	Genudsatte fisks gennemsnitslængde (cm)		Genudsætning i %			
	min.	maks.	efter vægt		efter antal	
	min.	maks.	min.	maks.	min.	maks.
Havtaske	19	24	1	13	-	-
Torsk	20	38	1	97	3	44
Kuller	11	33	3	10	9	99
Kulmule	18	26	3	12	11	35
Glashvarre	17	30	-	-	-	-
Rødspætte	19	29	100	100	100	100**
Sej	22	46	1	77	5	-***
Tunge	20	24	4	25	16	28
Hvilling	17	30	13	100	36	100

** Der er kun 2 prøver, der giver oplysninger om procentdel efter vægt og antal.

*** Der er kun 1 prøve, der giver oplysninger om procentdel efter antal.

Det er tydeligt, at der er en sammenhæng mellem, hvor selektive fiskeredskaberne er, og hvor stor en procentdel af fangsten der genudsættes. Når der anvendes redskaber med stor maskestørrelse, finder der også mindre genudsætning sted (10-15 %'s genudsætning udtrykt i vægt) i forhold til, når der anvendes redskaber med lille maskestørrelse (50 % eller mere i visse tilfælde). Genudsætning varierer også meget efter tid og sted (der gives eksempler på herpå i bilag II).

3. ÅRSAGER TIL GENUDSÆTNING

Der er både lovgivningsmæssige og økonomiske årsager til genudsætning. I mange tilfælde er der sammenfald mellem disse årsager.

3.1. Lovgivningsmæssige årsager

Ifølge bestemmelserne er genudsætning obligatorisk i en række tilfælde, og det gælder både ungfisk og voksne fisk.

Efter EU-bestemmelserne skal fisk, bløddyr og krebsdyr genudsættes, når det drejer sig om:

- i) individer, der ikke overholder de fastsatte mindstemål
- ii) fangster ud over den procentdel, som de enkelte arter højst må udgøre i fangstsammensætningen ved fiskeri med net med en given maskestørrelse
- iii) fangster ud over kvoterne.

National lovgivning kan også forårsage genudsætning. Visse medlemsstater fordeler deres nationale kvoter mellem fartøjskategorier eller producentorganisationer. Disse kvoter kan deles yderligere op på individuelle fartøjer. Når en fartøjskategori eller et individuelt fartøj har opfisket sin kvote, og der ikke er mulighed for at få tildelt en yderligere kvote, må fangster ud over kvoten ikke landes, men skal genudsættes, også selv om den nationale kvote ikke er opfisket.

I sjældne tilfælde kan en medlemsstat også forbyde salg af en art af folkesundhedsmæssige årsager (fx toskallede bløddyr). Fangsterne af de pågældende arter vil også blive genudsat.

Når EU-fartøjer, der fisker i tredjelandsfarvande, genudsætter fisk, kan det også skyldes reglerne i det pågældende tredjeland, eller at der under indgåede fiskeriaftaler enten ikke er aftalt kvoter for bestemte arter, eller at kvoterne for disse arter er opfisket.

3.2. Økonomiske årsager

Genudsætning af økonomiske årsager forekommer i to generelle tilfælde:

- a) kommercielt mindre værdifulde individer af arter, der dog har en handelsværdi, genudsættes for fortsat at have plads i lastrummet til fisk med større handelsværdi
- b) individer af med lav eller ingen handelsværdi, i hvert fald på det marked, som det pågældende fartøj agter at afsætte fangsten til, vil blive genudsat.

Store fisk af en given art giver normalt en højere markedspris end mindre fisk. Det kan medføre såkaldt "high grading", hvilket vil sige, at man beholder de største fisk og genudsætter de mindre.

Der er store smagsforskelle fra marked til marked, og også dette kan medføre genudsætning. Visse arter kan ikke afsættes til forbrugerne på det lokale marked. I visse medlemsstater vil man for eksempel ikke have hvilling, og derfor genudsætter fiskerne fra disse medlemsstater næsten al den hvilling, de fanger. Der er på samme måde også visse medlemsstater, hvor sardiner ikke er særligt populære og derfor rutinemæssigt genudsættes.

Det hænder, at der mod slutningen af en fangstrejse fanges flere fisk, end der endnu er plads tilbage til i lasterummet, og i så tilfælde kan der blive tale om genudsætning efter "high grading"-princippet.

På lange fangstrejser, som kan vare i flere uger, hænder det, at kvaliteten af fisken om bord forringes så meget, at man foretager genudsætning.

4. FØLGERNE AF GENUDSÆTNING

4.1. Biologiske følger

Størstedelen af de individer, der genudsættes, er døde eller døende. Chancen for at overleve er dog større for genudsatte bløddyr, krebsdyr og fladfisk end for rundfisk.

Langt de fleste fisk, der genudsættes, er langt fra at have nået deres maksimale størrelse, og de er sædvanligvis endnu ikke kønsmodne. Når man slår dem ihjel, formindsker man konstant den potentielle gydebiomasse. Hvis der slås mange små individer ihjel, risikerer man, at gydebiomassen bliver så lille, at den ikke er stor nok til at genopbygge bestanden.

Voksne individer genudsættes også. Der er så tale om direkte fjernelse fra gydebestanden.

Med genudsætninger får økosystemet atter direkte tilført biomasse, men der foreligger meget lidt viden om virkningerne heraf. Der menes at være sket en vækst i populationerne af nogle havfuglearter, fordi de har fået større forsyninger af føde via genudsætninger.

4.2. Økonomiske følger

Når der fanges små fisk, falder vækstpotentialet, hvad enten fiskene genudsættes eller ej, og det reducerer det potentielle fiskeriudbytte. Den åbenbare økonomiske virkning heraf er, at fortjenesten bliver mindre, end den ville have været, hvis fiskene havde fået lov til at blive i havet og vokse sig store og formere sig for så først at blive fanget i en moden alder. Økonomisk kan et faldende udbytte på kort sigt opvejes ved at hæve priserne. På lang sigt er der dog risiko for, at fortjenesten mistes for altid, hvis fiskebestanden ikke er i stand til at genopbygge sig selv, fordi gydebestanden er blevet for lille.

4.3. Følgerne for bestandsvurdering og fiskeriforvaltning

Eftersom man ikke altid ved, hvor store mængder fisk der genudsættes, er det usikkert, hvor stor fiskeridødeligheden i bestandene egentlig er, især for ungfisk. Det har en række følgevirkninger, især for evalueringen af foranstaltninger til forbedring af selektiviteten med henblik på at begrænse fangsten af ungfisk. Derfor vil i hvert fald nogle af de årsager til genudsætning, der er nævnt i afsnit 3, altid bestå. Det vil således altid være nødvendigt med videnskabelig overvågning af genudsætning, og det vil være ønskeligt at intensivere overvågningen.

5. MULIGHEDER FOR BEGRÆNSNING AF GENUDSÆTNING

Der hersker ingen tvivl fra Kommissionens side om, at EU's fiskeriforvaltning må stræbe efter at opnå et ansvarligt og bæredygtigt fiskeri og "gøre bedst mulig brug af fangsterne og undgå spild"⁶. Begrænsning af genudsætning i EU's fiskeri er nøglen til at nå dette mål.

Genudsætning kan ikke begrænses væsentligt blot ved at indføre én eller to enkle regler. Problemet er så komplekst, at der skal handles på flere fronter. I dette afsnit redegør Kommissionen for, hvilke metoder der er de mest lovende til begrænsning af genudsætning, og hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at fremme en sådan begrænsning. På nogle af de punkter, hvor der skal træffes foranstaltninger, kræves det også, at Rådet træffer afgørelse om allerede fremlagte forslag. I bilag III er der opstillet en tidsplan for disse foranstaltningers gennemførelse.

5.1. Generel strategi

Kommissionen kan forudse en række foranstaltninger, som i større eller mindre grad kan anvendes på alle fiskebestande. Kommissionen er dog klar over, at nogle fangstmetoder og/eller forvaltningsforanstaltninger kan medføre betydelig genudsætning, mens andre ikke giver anledning til alvorlige problemer. Kommissionen vil indlede en drøftelse med medlemsstaterne for at indkredse de mest problematiske områder og vil prioritere dem, når den foreslår ændringer eller udvidelser af de foreliggende forordninger.

5.1.1 Generel forbedring af fiskebestandenes tilstand

Det første og største bidrag, som EU kan yde til begrænsning af genudsætning af fisk, er at få fiskebestandenes tilstand forbedret generelt. I dag består mange af EU's fiskebestande overvejende af små ungfisk, som følgelig udgør størstedelen af fangsten. Det er derfor nødvendigt at begrænse fiskeriindsatsen for disse bestande og at iværksætte passende tekniske foranstaltninger, så man opnår en større rekruttering i gydebiomassen. Begrænsning af fiskeriindsatsen som en nøglefaktor i forvaltningen af store fiskebestande indgår dog allerede i kommissionsforslag⁷ og behandles derfor ikke yderligere i dette dokument. Afsnit 5.2 og 5.3 indeholder yderligere kommentarer til henholdsvis tekniske foranstaltninger og forbud mod genudsætning.

Hvad angår tekniske foranstaltninger, er det klart, at der også i de tilfælde, hvor det er muligt at forbedre redskabernes selektivitet, ofte er grænser for, hvor stor en forbedring der kan foretages. Dette gælder navnlig for fangstmetoder, der anvendes i blandede fiskerier, hvor forbedringen af selektiviteten ganske vist kan medføre en væsentlig reduktion af genudsætningen af en af de arter, der fanges, men samtidig bevirker, at fangsterne af de andre arter reduceres kraftigt, eller at der slet ikke bliver nogen fangster. I disse tilfælde kan selektiviteten forbedres *via* tekniske foranstaltninger og medføre en reduktion af genudsætningen, men målet, som er at opnå en tilstrækkelig forbedring af de pågældende bestandes tilstand, kan kun opfyldes gennem styring af den pågældende fiskeriindsats.

⁶Kommissionen meddelelse om reformen af den fælles fiskeripolitik ("Vejviser"), afsnit 3.1.

⁷Forslag til rådsforordning om foranstaltninger til genopretning af torske- og kulmulebestande (KOM(2001) 724 endelig) og forslag til rådsforordning om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (KOM(2002) 185 endelig).

5.1.2 *Frivillig udsejling af fiskeriområder*

Der er bl.a. i de norske bestemmelser fastsat et krav om, at fiskere skal sejle ud af fiskeriområder, hvor der fanges store mængder småfisk. Kommissionen vil overveje, om man skal indføre samme princip for EU-farvandene.

En sådan bestemmelse er vanskelig at håndhæve i praksis, og det er derfor fiskernes beredvillighed til frivilligt at overholde den, der er afgørende for, hvor effektiv den er. Kommissionen har allerede anmodet Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur om inden udgangen af 2002 at udarbejde en adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri. En sådan kodeks kunne være en passende ramme for indførelsen af dette princip.

Foreslåede foranstaltninger: Kommissionen vil anmode Den Rådgivende Komité om at medtage dette punkt i adfærdskodeksen.

5.1.3 *Bedre udnyttelse af lavværdig fisk*

Eftersom der uundgåeligt fanges en vis mængde arter, der for øjeblikket må betragtes som lavværdiarter, vil man kunne begrænse genudsætning af sådanne arter ved at forøge deres handelsværdi. Der findes allerede et par interessante eksempler. EU's notfartøjer til tunfiskeri lander gratis deres fangst af andre arter end tun i udviklingslande, hvor disse fisk så anvendes til direkte konsum. I Spanien ender lavværdiarter fra det lokale trawlfiskeri som foder i blæksprutteproduktionen i stedet for at blive genudsat.

Fisk, som visse flåder genudsætter på grund af manglende lokal efterspørgsel, vil desuden være lette at afsætte på andre markeder. For eksempel genudsætter italienske ansjosfiskere rutinemæssigt sardiner, som ville være velkomne på de spanske markeder.

Skridt fra Kommissionens side: Kommissionen indleder inden udgangen af 2002 en undersøgelse af, hvilke muligheder der måtte være for at anvende fisk, der genudsættes, til direkte eller indirekte konsum, og hvilke følger det måtte få for bevarelsen af de pågældende fiskearter.

5.1.4 *Begrænsning af TAC-/kvoterelateret genudsætning*

Der er visse muligheder for at begrænse genudsætning som følge af opfiskede kvoter. Blandt mulighederne kan nævnes:

- fastsættelse i relevante tilfælde af bifangstkvoter, som medlemsstater, der ikke har nogen kvote for de pågældende arter, men som har ret til at fiske efter andre arter i samme område, kan anvende til at lande begrænsede mængder af fisk, der ellers skulle have været genudsat
- samråd med medlemsstaterne for at finde ud af, hvorvidt de nationale kvotefordelingsordninger i de enkelte medlemsstater kan gøres mere fleksible, så man undgår genudsætning
- regelmæssig revision af kvotefordelingsnøglerne for i højere grad at tage hensyn til den faktiske fiskeripraksis, idet fordelingsprocessen gøres mere dynamisk, ved at man ikke anvender faste fordelingsnøgler, men fordelingsnøgler, der justeres efter kvoteudnyttelsen i den seneste tid

- oprettelse af en ordning, hvor fiskeriindsatsen er det vigtigste instrument til styring af fiskeritrykket, og hvor TAC'er og kvoter med tiden skal spille en mindre vigtig rolle
- indførelse af flerarts-TAC'er: det er i princippet muligt at fastsætte fangstbegrænsninger for en gruppe forskellige arter fanget i blandede fiskerier i stedet for individuelle TAC'er for hver art.

Nogle af disse muligheder er politisk mere følsomme end andre, og en del af dem indebærer også visse ulemper. For eksempel kan indførelse af bifangstkvoter medføre, at visse fiskerifartøjer direkte fisker efter sådanne bifangstkvoter. Det ville under alle omstændigheder være nødvendigt at sikre sig, at det på hver fangstrejse fortsat kun ville være tilladt at have en begrænset bifangstmængde om bord. Selv om indførelsen af flerarts-TAC'er umiddelbart kan lyde som et godt forslag, ville sådanne TAC'er ikke nødvendigvis hindre fiskere i at fortsætte med at genudsætte lavværdiarter (såsom hvilling) og kun beholde højværdiarter (såsom torsk og kuller) om bord. Kommissionen anser det imidlertid for at være helt udelukket at træffe foranstaltninger til begrænsning af genudsætning uden samtidig at overveje at ændre fremgangsmåden for fastsættelse af fangstbegrænsninger.

Foreslåede foranstaltninger: Kommissionen vil inden juni 2003 holde samråd med medlemsstaterne om, hvorvidt det er praktisk muligt og ønskeligt at gennemføre en eller anden kombination af disse forslag.

5.1.5 Pilotprojekter for begrænsning af genudsætning under fiskeri

En måde, hvorpå man kunne tilskynde fiskerne til at ændre fiskeripraksis, ville være at fremme og overvåge nye fangstmetoder, der skal begrænse genudsætning. Kommissionen kunne for eksempel gøre det finansielt attraktivt for fiskere at tage videnskabelige observatører med om bord på fangstrejser, hvor fiskerne frit kan udøve enhver form for fiskeri, som de mener vil kunne begrænse genudsætningen markant, samtidig med at de opnår en økonomisk bæredygtig fangst, også selv om et sådant fiskeri ikke opfylder kravene i den nuværende lovgivning.

Kommissionen vil også gøre det finansielt attraktivt for fiskere at deltage i pilotprojekter, der skal iværksættes fra 2003, og hvori der deltager videnskabelige observatører. I disse pilotprojekter vil alle potentielle genudsætninger blive landet.

Skridt fra Kommissionens side: Kommissionen vil i 2003 efter at have rådført sig med fiskerierhvervet gennemføre pilotprojekter af ovennævnte art.

5.1.6 Overvågning af genudsætningernes omfang

Foreslåede foranstaltninger: Kommissionen vil inden for rammerne af Rådets forordning (EF) nr. 1543/2000⁸ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1639/2001⁹ fortsat fremme indsamlingen af data vedrørende genudsætning, især i de fiskerier, der slet ikke eller kun i utilstrækkelig grad er dækket i dag.

⁸Rådets forordning (EF) nr. 1543/2000 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling og forvaltning af fiskeridata, der er nødvendige til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, EFT L 176 af 15.7.2000.

⁹Kommissionens forordning (EF) nr. 1639/2001 om udformning af det minimale og det udvidede EF-program for indsamling af data i fiskerisektoren og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1543/2000.

5.2. Forbedring af de tekniske foranstaltninger

Tekniske foranstaltninger træffes hovedsagelig for at beskytte ungfisk. De dækker fire hovedaspekter:

- netstruktur
- mindstemål
- artssammensætning ved fiskeri med net med en bestemt maskestørrelse
- lukkede eller kontrollerede områder og/eller perioder

5.2.1 Netstruktur

Når der anvendes fiskeredskaber, som er konstrueret på en sådan måde, at uønskede fisk undslipper (eller at fangsten af dem reduceres), begrænses genudsætning automatisk. EU må tage skridt til at forbedre fiskeredskabers selektivitet ud over de markante ændringer, der blev vedtaget for nylig som led i nødforanstaltningerne til beskyttelse af torsk og kulmule.

Mulighederne for at forbedre netstrukturen afhænger af nettypen. Disse muligheder er omhandlet nedenfor.

Bundtrawl

Nylige ændringer af de tekniske foranstaltninger som led i genopretningsplanerne for torsk og kulmule har forbedret selektiviteten markant, navnlig for bundtrawl. Blandt ændringerne kan nævnes generel forøgelse af maskestørrelse, forsyning af slæberedskaber med kvadratmaskede og diamantmaskede netstykker med stor maskestørrelse, fastsættelse af maksimal tråddykkelse for tråd til fremstilling af net og fastlæggelse af tilladte maskeformer. Kommissionen fremlægger derfor snart et forslag til revision af rådsforordningen om tekniske foranstaltninger for det nordøstlige Atlanterhav, hvori alle de for nyligt vedtagne forbedringer vil være indarbejdet.

Disse forbedringer falder dog ikke alle i tråd med den seneste videnskabelige rådgivning, og der skal yderligere forøgelser af maskestørrelser til for at forbedre selektiviteten.

I visse områder er der mulighed for forbedringer på kort sigt ved at indføre større maskestørrelser i visse fiskerier såsom det blandede fiskeri i den sydlige del af Nordsøen, hvor der anvendes slæberedskaber med en maskestørrelse på 80 mm, og ved at fremme anvendelsen af sorteringstrawl eller lignende anordninger i andre fiskerier.

Selv om det endnu er for tidligt at vurdere virkningerne af den generelle forøgelse af maskestørrelser, der blev vedtaget for nylig i forbindelse med genopretningsplanen for torske- og kulmulebestande, mener Kommissionen alligevel, at det på mellemlang sigt sandsynligvis bliver nødvendigt med en yderligere generel forøgelse af maskestørrelsen. Kommissionen tager derfor situationen op til fornyet overvejelse i 2004 og fremsætter passende forslag.

Foreslåede foranstaltninger: Kommissionen vil undersøge, hvordan man kan forbedre selektiviteten, og især tilskynde til forsøg med mere selektive redskaber. Kommissionen vil i første halvdel af 2003 også tage de foreliggende forskningsresultater vedrørende alternative fiskeredskaber op til fornyet overvejelse.

Kommissionen vil tilskynde til yderligere forskning i fangstredskabers selektivitet ved at prioritere en sådan forskning i sjette rammeprogram for EU's forskning, og den vil overveje at foreslå EU-bestemmelserne ændret, så snart resultaterne af disse forskningsaktiviteter foreligger.

Kommissionen vil aflægge rapport om virkningen af de nuværende tekniske foranstaltninger i løbet af 2004 og overveje, om der er behov for en yderligere forøgelse af maskestørrelserne i demersale fiskerier.

Faststående redskaber

Hvis sådanne redskaber anvendes korrekt, er de meget selektive og giver kun anledning til meget begrænset genudsætning. Det ville derfor måske være hensigtsmæssigt at tilskynde til, at sådanne redskaber blev mere udbredt, forudsat at de er udstyret med passende anordninger til at forhindre bifangst af hvaler og havfugle.

Faststående redskaber kan dog også give visse problemer. Hvis de ikke røgtes ofte nok, angribes de fangede fisk af ådselædere eller beskadiges på anden måde, hvorefter de genudsættes. Faststående redskaber, der har revet sig løs, fortsætter ukontrolleret med at fiske (spøgelsesfiskeri).

De nuværende EU-foranstaltninger for faststående redskaber må revideres. Selv om faststående redskaber generelt er mere selektive end slæberedskaber, vil det ikke desto mindre blive nødvendigt at lægge loft over og i visse tilfælde at reducere faststående redskabers fiskeriindsats som led i det generelle bidrag til genopretning af nedfiskede fiskebestande. Der er i den seneste tid gjort nogle fremskridt, når det gælder faststående redskaber i Østersøen, hvor Den Internationale Østersø-fiskerikommission og dermed også Kommissionen er blevet enige om at begrænse sættetiden for og de fysiske dimensioner af sådanne redskaber. I Middelhavet er der i nogle tilfælde indført tilsvarende betingelser via national lovgivning. Der bør udfoldes bestræbelser på at foretage en yderligere forbedring i Østersøen og at indføre tilsvarende betingelser i EU-forskrifterne for Middelhavet.

Foreslåede foranstaltninger: Som led i det kommende forslag om en revision af EU's tekniske foranstaltninger for det nordøstlige Atlanterhav vil anvendelsen af faststående redskaber med en maskestørrelse på under 100 eller 120 mm blive revideret. Kommissionen vil foreslå, at der indføres forbud mod at anvende faststående redskaber med mindre maskestørrelse end 100 og 120 mm, undtagen i begrænsede perioder og områder.

Denne ændring vil gradvis, og hvor det er ønskeligt eller relevant, også komme til at gælde for tekniske foranstaltninger i Østersøen og i Middelhavet.

Kommissionen vil foreslå, at der indføres en maksimumsstørrelse for faststående redskaber.

Kommissionen vil også holde samråd med fiskeriet og de nationale myndigheder om, hvordan man kan begrænse sættetiden for faststående redskaber.

Andre fiskeredskaber

Det er højst usandsynligt, at en ændring af strukturen i visse fiskeredskaber, såsom noter, vil give bedre selektivitet. Det samme gælder for flydetrawl, når man eventuelt ser bort fra nogle specialiserede fiskerier. Der ser ud til at være større muligheder for at reducere fangsterne med disse redskaber af små fisk, der bagefter genudsættes, ved at indføre betingelser med

hensyn til perioder og/eller områder, hvor disse redskaber må anvendes, og via adfærdskodekser at fremme bedre metoder til anvendelse af disse redskaber.

Der er større muligheder for at forbedre selektiviteten, når det gælder skrabere, liner og fælder.

Foreslåede foranstaltninger: Kommissionen vil i første halvdel af 2003 arrangere møder med videnskabsfolk og fiskeriet for at drøfte og finde frem til, hvilke muligheder der er, og efterfølgende fremlægge relevante forslag til retsforskrifter.

5.2.2 *Mindstemål*

Mindstemål er et vigtigt værn mod fangst af små fisk, og mange går ind for, at de nuværende mindstemål opretholdes eller endog forøges.

Fra videnskabelige undersøgelser ved vi dog, at undermålsfisk tegner sig for størstedelen af genudsætningerne. Bestemmelser for mindstemål for fisk kan derfor påvirke genudsætningens omfang markant.

Kommissionen mener i princippet, at man enten må fastsætte mindstemål på basis af en forudfastsat selektivitet for fiskeredskaber, eller at man bør justere fiskeredskabers selektivitet på basis af forudfastsatte mindstemål. I begge tilfælde må der være sammenhæng mellem mindstemål og selektivitet.

De nuværende mindstemål svarer i mange tilfælde ikke til selektiviteten i de redskaber, der anvendes til at fange fiskene, end ikke efter de forbedringer i selektiviteten, som de seneste ændringer i de tekniske foranstaltninger forventes at give. Fiskeredskaberne tilbageholder fortsat fisk, der ikke overholder mindstemålene. Hvis EU ikke forbedrer selektiviteten yderligere i forhold til i dag, vil de nuværende mindstemål fortsat give anledning til genudsætning, og i visse tilfælde endog massiv genudsætning. Kun større sammenhæng mellem mindstemål og maskestørrelser, dvs. en nedsættelse af mindstemål, kan nedbringe genudsætning af denne årsag.

Foreslåede foranstaltninger: Kommissionen vil foreslå passende ændringer af mindstemål i forbindelse med de kommende forslag til forbedring af fiskeredskabers selektivitet.

5.2.3 *Revision af reglerne i forbindelse med anvendelsen af specifikke maskestørrelser*

I EU's tekniske foranstaltninger er det for hver maskestørrelsesinterval, det er tilladt at anvende i et givet område, fastsat, hvor stor en procentdel den ombordværende fangst af målarter taget med den specifikke maskestørrelse mindst skal udgøre, eller hvor stor en procentdel den ombordværende fangst af ikke-målarter taget med den specifikke maskestørrelse højst må udgøre. Nogle af disse "fangstsammensætningsbetingelser" medfører obligatorisk genudsætning.

Betingelserne må tages op til fornyet overvejelse, idet man dog samtidig ikke må glemme, at en ophævelse eller lempelse af sådanne betingelser indebærer risiko for, at små fisk, der potentielt kan vokse sig store, i stigende grad bliver ofre for små maskestørrelser.

Foreslåede foranstaltninger: Disse betingelser vil blive taget op til fornyet overvejelse parallelt med Rådets vedtagelse af forslaget til rådsforordning om tekniske foranstaltninger.

5.2.4 Lukkede eller kontrollerede områder

Indførelse af forbud mod fiskeri i områder med høj koncentration af ungfisk kan bidrage til at begrænse genudsætning.

Der er i EU-bestemmelserne allerede indført lukkede eller kontrollerede områder for at beskytte ungfisk. Kommissionen mener, at der bør oprettes yderligere lukkede eller kontrollerede områder, hvis det er biologisk berettiget. Desuden er de fleste lukkede områder ikke fuldstændigt lukket, fordi der ofte gælder visse undtagelser, så det er tilladt at udøve visse former for fiskeri, hvor det er sandsynligt, at der fanges ungfisk, som jo ellers skulle beskyttes.

Foreslåede foranstaltninger: Kommissionen vil inden juni 2003 foretage en kritisk gennemgang af de undtagelser, der giver adgang til lukkede områder, og endvidere overveje, om der skal oprettes yderligere lukkede områder og om de eksisterende skal udvides.

5.2.5 Realtidslukninger

Hvis der i et bestemt område uforudset kommer en meget høj koncentration af ungfisk, bør der indføres realtidslukning af fiskeriet der i en begrænset periode.

Kommissionen har foreslået, at der i EU-bestemmelserne for genopretning af torske- og kulmulebestande indføres realtidslukninger.

Foreslåede foranstaltninger: Det henstilles indtrængende til Rådet, at det træffer afgørelse om Kommissionens forslag til forordning om genopretningsforanstaltninger for torsk og kulmule, som indeholder bestemmelser om realtidslukninger. Når forordningen er trådt i kraft, sørger Kommissionen for at overvåge, hvordan de pågældende foranstaltninger anvendes, og hvor effektive de er.

5.3. Indførelse af forbud mod genudsætning

Norge har ved lov indført forbud mod genudsætning. Det har ofte været foreslået, at EU måske skulle indføre et lignende forbud eller et forbud mod genudsætning af fisk over den lovlige landingsstørrelse. Kommissionen mener, at man alvorligt bør overveje disse muligheder som et mål på mellemlang sigt, og at der på EU-plan bør opstilles et arbejdsprogram for undersøgelse af de praktiske konsekvenser af en sådan foranstaltning.

Et forbud mod genudsætning kan måske nok virke tillokkende ved første blik, ikke mindst, fordi det er et klart signal om, at fangstmetoderne må ændres for at undgå store fangster af små fisk, men der er en række problemer og spørgsmål, som først må afklares, hvis en sådan ordning skal gennemføres effektivt.

- Med et lovfæstet forbud mod genudsætning risikerer man måske blot at tilsløre, at genudsætning stort set fortsætter som hidtil, som om intet var hændt. Et sådant forbud er meget vanskeligt at håndhæve. Ingen fiskere genudsætter fisk, når der er en observatør om bord, eller når der befinder sig et kystvagtfartøj i nærheden af fiskerfartøjet, men det hindrer ikke fiskerne i at genudsætte fisk på andre tidspunkter.
- Et forbud mod genudsætning forhindrer blot, at fisk kastes tilbage i havet. Der kan dog være den fordel ved det, at de fangede småfisk kan anvendes til videnskabelig overvågning, hvilket giver større kendskab til især ungfisks dødelighed.

- Hvis et forbud mod genudsætning overholdes i en sådan grad, at alle de fisk, der ellers ville være blevet genudsat, rent faktisk landes, vil der blive landet store mængder af sådanne fisk. Så opstår der et problem med, hvad man skal gøre ved disse fisk. De fleste af fiskene vil være undermålsfisk. EU-bestemmelserne for mindstemål må således ændres, hvis fiskene skal landes eller sælges. Sådanne landinger kunne måske tillades solgt til konsum. Det kunne besluttes, at fisk, der er uegnet til konsum, skal kunne afsættes til fiskemelsfabrikker til fremstilling af fiskemel og -olie. Visse medlemsstat har dog ikke ret mange af den slags fabrikker.
- I forbindelse med genudsætningsforbuddet i Norge trækkes landingerne af potentielle genudsætninger fra kvoterne for de respektive arter. Den samme procedure kunne måske anvendes i EU. I de såkaldte "samlede tilladte fangstmængder" medregner man dog i de fleste tilfælde ikke genudsætninger. Inden der indføres et genudsætningsforbud, må der fastsættes ægte samlede tilladte fangstmængder (der inkluderer genudsætninger), som genudsætningerne så nedskrives med. I den forbindelse ville det være nødvendigt at forudsige de potentielle genudsætninger på et videnskabeligt grundlag. Det er i princippet muligt, men de fornødne data foreligger ikke, undtagen i de få tilfælde, der er nævnt i afsnit 2.1, og disse data er baseret på overslag over den samlede internationale flådes genudsætning.

De for nyligt indførte ændringer af de tekniske foranstaltninger og de yderligere foranstaltninger, der skal træffes i løbet af de kommende tre år vil formodentlig give et fald i fangsterne af uønskede fisk eller undermålsfisk, og det skulle i nogen grad afhjælpe i hvert fald nogle af problemerne nævnt ovenfor. Selv om fangsten af ungfisk måske vil falde i de kommende år, mener Kommissionen ikke desto mindre, at det vil være nødvendigt at undersøge de ovenfor nævnte problemer nærmere, inden man indfører et fuldstændigt genudsætningsforbud.

Med henblik herpå bør der indledes nærmere drøftelser med medlemsstaterne og fiskerierhvervet og iværksættes pilotprojekter, hvor fiskere forpligter sig til at lande alle potentielle genudsætninger.

Kommissionen vil også rådføre sig med Norge om, hvordan Norges system virker i praksis.

Skridt fra Kommissionens side: Kommissionen vil i 2003 rådføre sig med medlemsstaterne og fiskeriet med henblik på at undersøge, hvordan man i nogen grad kan imødegå ovennævnte problemer i afventning af et EU-forbud mod genudsætning, som Kommissionen eventuelt vil overveje at fremsætte forslag om i 2005 med henblik på iværksættelse fra 2006. Kommissionen vil også rådføre sig med Norge om, hvordan Norges system virker i praksis.

6. RESUMÉ OG KONKLUSION

Der er en række foranstaltninger, som kan vedtages for at reducere bifangster og genudsætning. Men ikke alle foranstaltninger vil gælde for alle fiskerier. Ethvert fiskeri eller enhver fangstmetode vil sandsynligvis kræve en særlig kombination af foranstaltninger. Kommissionen forudser, at der må udvikles foranstaltninger for alle større fiskerier eller fangstmetoder, hvor genudsætninger vides at forekomme eller ses som et problem, sandsynligvis som led i de kommende flerårige forvaltningsprocesser. Disse foranstaltninger bør udvikles i snævert samarbejde med erhvervet og de relevante aktører og også inden for de foreslåede regionale rådgivende komitéer.

Disse planer kunne omfatte følgende:

- indførelse af en bestemmelse om frivillig udsejling af fiskeriområder, når og/eller hvor der opstår store mængder genudsætninger
- indførelse af bestemmelser med henblik på at øge handelsværdien af fisk, som på nuværende tidspunkt er lavværdifisk
- vedtagelse af foranstaltninger, som skal mindske genudsætning, der skyldes TAC-/kvoterestriktioner
- udvikling af pilotprojekter for undersøgelse af nye fangstmetoder, hvorved genudsætning undgås eller mindskes
- støtte til videreførelse af indsamlingen af data for mængderne af genudsatte fisk
- udvikling af bedre tekniske foranstaltninger, herunder:
 - vedtagelse af foranstaltninger, der sikrer en forbedring af fiskeredskabernes struktur
 - revision af mindstemålene
 - revision af bestemmelserne om artssammensætningen af fangster, der tages med net med bestemte maskestørrelser
 - revision og eller udvidelse af lukkede eller kontrollerede områder og/eller perioder, herunder realtidslukninger
- eventuel indførelse af et forbud mod genudsætning efter den konsultationsproces, der er omtalt i afsnit 5.2.2.

Genudsætningsproblemet, navnlig i blandede fiskerier, har været kendt længe, og det bliver vanskeligt at løse. Selv om der er forskellige modeller såvel i som uden for EU, har man endnu ikke fundet en tilfredsstillende løsning. EU må ikke desto mindre tage udfordringen op som led i bestræbelserne for at skabe et bæredygtigt fiskeri i Europa. Vi kan og må forbedre den nuværende situation.

Med denne meddelelse opfordrer Kommissionen medlemsstaterne, fiskerividenskabsfolk og fiskeriet til sammen med Kommissionen at bestræbe sig på at begrænse genudsætningerne.

BILAG I: Overslag over den samlede internationale genudsætning

Overslag over den samlede internationale genudsætning findes kun for kuller og hvilling i Nordsøen og vest for Skotland og for den vestlige torskebestand i Østersøen.

Kuller

Nordsøen

Den anslåede absolutte genudsætning i vægt er faldet siden 1975. I perioden 1976-1998 blev der hvert år genudsat mellem 50 000 og 100 000 t. Disse mængder svarede i vægt til 20-50 % og i antal til 20-60 % af den samlede fangst. Siden 1981 har der været tendens til, at genudsætning i procent af den samlede fangst har været stigende både i vægt og antal. Gennemsnitsvægten af genudsatte fisk har ligget på 150-220 g siden 1963, mens gennemsnitsvægten af landede fisk har ligget på 380-550 g.

Vest for Skotland

Siden 1978 er der blevet genudsat mellem 5 000 og 20 000 t pr. år svarende til 10-20 % i vægt og 30-80 % i antal af den samlede internationale fangst. Gennemsnitsvægten af genudsatte fisk har i denne periode ligget på 150-210 g, mens gennemsnitsvægten af landede fisk har ligget på 480-650 g.

Hvilling

Nordsøen

I perioden 1960-1987 udgjorde genudsætning mellem 50 000 og 100 000 t om året. I de senere år er der blevet genudsat 50 000 t eller derunder om året. I 1962 udgjorde genudsætning 20 % af landingsvægten, men er så steget, og i perioden 1995-2000 udgjorde den 50-63 %. Gennemsnitsvægten af genudsatte fisk har ligget på 150-220 g siden 1960, mens gennemsnitsvægten af landede fisk har ligget på 250-350 g.

Vest for Skotland

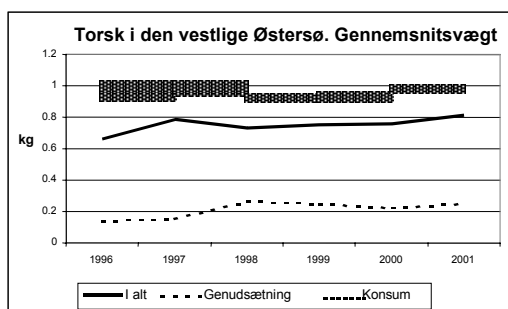
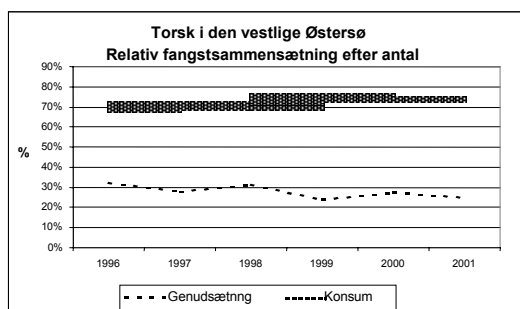
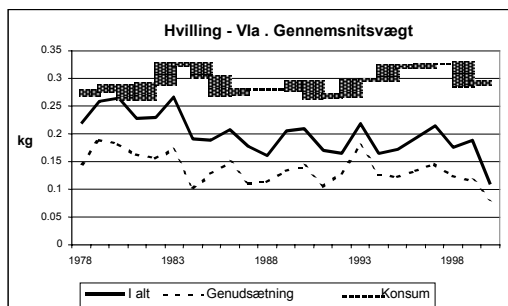
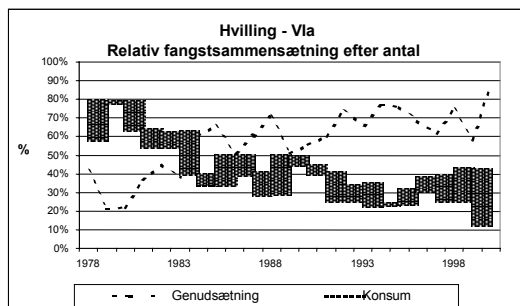
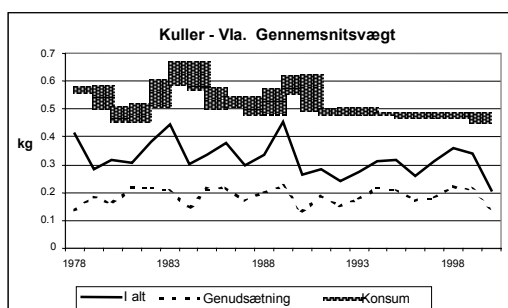
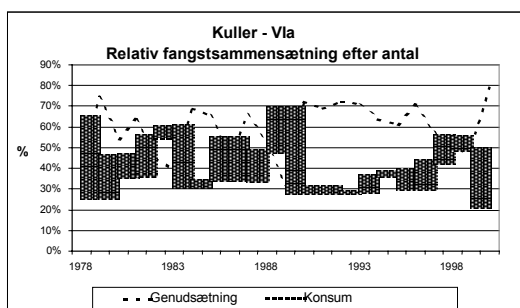
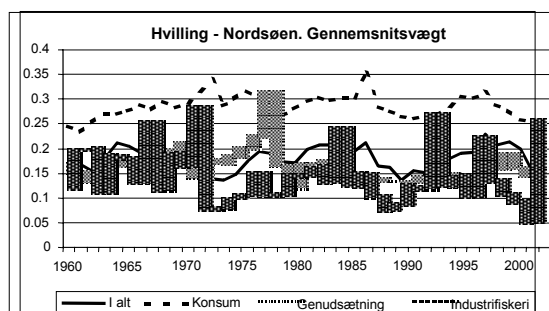
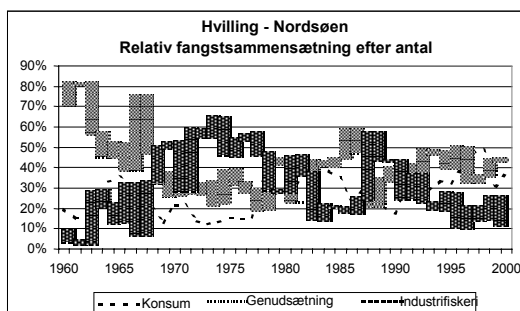
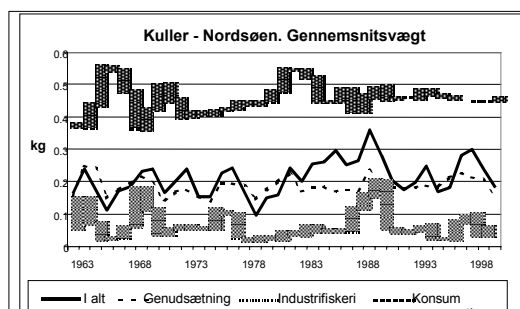
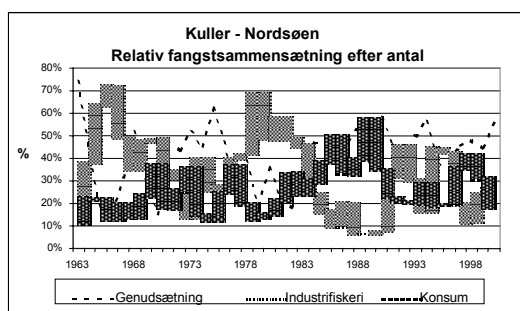
I perioden 1978-1999 udgjorde genudsætning mellem 25 000 og 12 000 t om året. I vægt steg den fra 15 % i 1979 til over 60 % i 1999. Antallet af genudsatte fisk har ofte oversteget antallet af landede fisk, og antallet af genudsatte fisk steg fra 20 % i 1979 til over 80 % i 1999. Gennemsnitsvægten af genudsatte fisk har ligget på 100-190 g, mens gennemsnitsvægten af landede fisk har ligget på 280-320 g.

Torsk

Den vestlige Østersø

Siden 1996 er der højst blevet genudsat 5 000 t om året. I samme periode udgjorde genudsætning i vægt (i 1998) lidt over 10 % af fangsten, mens den i antal udgjorde 20-32 %. Gennemsnitsvægten af genudsatte fisk lå på 180-220 g.

Nedenstående tal sammenfatter de seneste tendenser for, hvor stor en del af fangsten af ovennævnte bestande, udtrykt i antal, der genudsættes, og gennemsnitsvægten af de enkelte fisk, der genudsættes eller beholdes om bord.

BILAG II: Genudsætning - flåder eller fartøjskategorier

Det nordlige Atlanterhav

De oplysningerne fra ICES-undersøgelingsgruppen vedrørende genudsætning, der er omhandlet i afsnit 2.2, bekræfter, at størstedelen af genudsætningerne består af små fisk, overvejende undermålsfisk.

Nedenfor er der en liste med oplysninger om arterne. Her gives oplysninger om genudsatte fisks gennemsnitsstørrelse og i de fleste tilfælde overslag over, hvor stor en procentdel af den samlede fangst af hver art der genudsættes, efter vægt og antal.

Art	Genudsatte fisks gennemsnitslængde (cm)		Genudsætning i %			
	min.	maks.	efter vægt		efter antal	
	min.	maks.	min.	maks.	min.	maks.
Havtaske	19	24	1	13	-	-
Torsk	20	38	1	44	3	97
Kuller	11	33	3	10	9	99
Kulmule	18	26	3	12	11	35
Glashvarre	17	30	-	-	-	-
Rødspætte	19	29	100	100	100	100**
Sej	22	46	1	77	5	***
Tunge	20	24	4	25	16	28
Hvilling	17	30	13	100	36	100

** Der er kun 2 prøver, der giver oplysninger om procentdel efter vægt og antal.

*** Der er kun 1 prøve, der giver oplysninger om procentdel efter antal.

Middelhavet

Middelhavsfiskeriet er kendetegnet ved at være et typisk flerartsfiskeri, hvor der anvendes en række forskellige fiskeredskaber. Der markedsføres et meget stort antal arter.

Trawlfiskeri

Overslag over, hvor stor en procentdel af den samlede biomasse der fanges af de forskellige trawlflåder i Middelhavet og efterfølgende genudsættes, svinger mellem 15 % og 70 %.

Hvor stor en procentdel af biomassen trawlerne genudsætter afhænger af trawldybden. For trawlere, der fisker på en dybde på under 150 m, genudsættes 20-70 % af den fangede biomasse. Ved fiskeri på dybder på 150-350 m genudsættes 20-60 % af biomassen, mens der ved fiskeri på dybder på over 350 m genudsættes 20-40 %.

Kystnært fiskeri

En af de vigtigste former for kystnært fiskeri foregår med faststående garn, hvor målarterne er tunge (*Solea vulgaris*), rokke (*Raja asterias*), knurhane (*Trigla lucerna*) og krebsdyr (*Squilla mantis*). Omkring 8-9 % af den samlede biomassefangst genudsættes.

Der anvendes også garn til at fange stor europæisk kulmule (*Merluccius merluccius*), og af denne art genudsættes ca. 6-8 % af den samlede biomassefangst.

En anden vigtig fangstmetode er anvendelse af toggergarn til fiskeri navnlig efter sepiablæksprutte (*Sepia officinalis*). Genudsætning udgør her 16-35 % og består overvejende af beskadigede fisk af kommercielle arter. Hestemakrel (*Trachurus trachurus*) udgør den største del af genudsætningen i dette fiskeri.

Små pelagiske fiskerier

De her anvendte fiskeredskaber er pelagiske partrawl og snurpenot, hvor fiskene tiltrækkes ved hjælp af lys. Fangsten består mest af ansjos (*Engraulis encrasicolus*) og sardin (*Sardina pilchardus*), som ofte optræder i blandede stimer.

Genudsætningen kan udgøre helt op til 80 %, navnlig når der fanges store mængder sardin i ansjosfiskeri.

BILAG III: Tidsplan for foranstaltningerne

2002

Regler i forbindelse med anvendelse af bestemte maskestørrelser: Mulig ændring (efter samråd med medlemsstaterne) i forbindelse med drøftelsen af den nye forordning om tekniske foranstaltninger.

Frivillig udsejling af fiskeriområder: Indarbejdelse i den adfærdskodeks, der skal udarbejdes af Kommissionens Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur.

2003

Bedre udnyttelse af lavværdifisk: Iværksættelse af en undersøgelse om mulig anvendelse.

Bundtrawl: Revision af den aktuelle viden om selektivitet, møde(r) med fiskeriet og videnskabsfolk og eventuel iværksættelse af forsøg med mere selektive redskaber.

Faststående redskaber: Forslag om tilladte maskestørrelser, geografisk anvendelsesområde for sådanne redskaber og redskabernes størrelse. Drøftelser med fiskeriet om begrænsning af sættetiden.

Andre fiskeredskaber: Møde(r) med fiskeriet og videnskabsfolk. Opfølgning med forslag til retsfor skrifter om og/eller forsøg med mere selektive redskaber.

Udvidelse af lukkede eller kontrollerede områder: Kritisk gennemgang af undtagelser og overvejelser om yderligere og/eller udvidede lukkede områder.

TAC-/kvoterelateret genudsætning: Samråd med medlemsstaterne om justering af de nuværende regler for at begrænse virkningerne af genudsætning mest muligt.

Pilotprojekter til begrænsning af genudsætning: Iværksættelse efter drøftelser med fiskeriet, videnskabsfolk og medlemsstaterne.

Indsamling af genudsætningsdata: Skal fremmes ved gennemførelse af nationale programmer under Rådets forordning (EF) nr. 1543/2000 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1639/2001.

Følgerne af et forbud mod genudsætning: Samråd med medlemsstaterne og fiskeriet for at forsøge at imødegå eventuelle problemer i forbindelse med indførelsen af et genudsætningsforbud mest muligt.

2004

Rapport om virkningerne af den generelle forøgelse af maskestørrelserne i 2001 som led i nødforanstaltningerne for torsk og kulmule. Eventuelle forslag til en yderligere generel forøgelse fra 2005.

2005

Eventuelt forslag om et lovfæstet forbud mod genudsætning fra 2006.

Andre eventuelle foranstaltninger efter 2003

Realtidslukninger: Mere udbredt anvendelse heraf.

Ændring af mindstemål: Eventuelt i forbindelse med 2004-forslagene om yderligere forhøjelser af maskestørrelser.